

Tweemaandijks tijdschrift #13
3^e jaargang september-oktober 2013

iNFO

Tijdschrift voor de rechtspracticus.

LAW

**Verborgen agenda
confederalisme**

GAS-boete en EVRM

Arbitrage en vertrouwelijkheid

Gevolgen nietige verkoop

Kleine letters

**Mag een rechter naar het
Te deum gaan?**

Informatieplicht en overmacht

**Gevolgen van een nietige
opzeg in het arbeidsrecht**

CONFEDERALISME VERBORGEN AGENDA EN MIDDEL NAAR TOTALE OPHEFFING VAN BELGIË

Wanneer België een confederale staat zou worden dan stopt België met bestaan als staat. De staat wordt dan **gesplitst in 2 of meer afzonderlijke onafhankelijke soevereine staten**, die elk afzonderlijk zonder inspraak of overleg met de andere staten beslissingen nemen. Een confederatie komt neer op een verdrag tussen 2 staten die slechts bepaalde dingen nog met elkaar samen doen maar **waarbij elke staat op elk ogenblik zonder instemming van de andere de confederatie kan verlaten**. De confederatie is dus geen staatsvorm en heeft geen staatshoofd, laat staan een Koning.

Wanneer slechts het gezamenlijk staatshoofd het bindende element van een of meer staten vormt, spreken we in principe niet meer van een confederatie maar van een personele unie.

In de praktijk betekenen een confederatie dat men in eendeloze onderhandelingen gaat bekijken welke bevoegdheden er beter samen uitgevoerd kunnen worden, en kan men deze weer intrekken wanneer men wil. De instabiliteit en de rechts-onzekerheid van de confederale staat zijn dan ook essentiële kenmerken, evenals het bestendigen van elke conflictvorm. Dit totdat de onbestuurbaarheid van de confederatie wordt vastgesteld en de staten splitsen. De confederatie betekent volledige fiscale en financiële autonomie

Voor de centrale overheid is het erg moeilijk alle deelstaten op een lijn te krijgen, met name omdat in principe **iedere deelstaat een veto** kan uitspreken of in uiterste gevallen kan dreigen zich af te scheiden. Dat een bestuur met permanent vetorecht in de confederatie België niet kan werken, weten we sinds lang. Ook kan het in het dagelijks leven en de economie hinder opleveren dat iedere deelstaat een eigen rechtssysteem, onderwijssysteem, verkeersregels en belastingen kent, en dat bepaalde diploma's en kwalificaties slechts in een enkele deelstaat geldig zijn. Verder kunnen de welvaartsverschillen tussen deelstaten aanzienlijk zijn, wat bij deelstaten die over minder economische middelen beschikken kan leiden tot afgunst en een leegloop ten gunste van de rijkere deelstaten.

Terwijl in een bondsstaat de federale grondwet het bindende element is, is in de statenbond of confederatie het verdrag het bindend element, waarbij de staten principieel hun soevereiniteit bewaren. Zo'n confederatief verdrag kan unilateraal worden opgezegd, in tegenstelling tot een grondwet, die slechts via de unie aangepast kan worden.

Bondstaten hebben dan ook geen lang leven beschoren. Soms vormen landen een confederatie om later een federale staat te worden, maar minstens even vaak is de confederale staat een loutere voorbode van een volledige onafhankelijke staat.

Historisch was het woord federalisme zelfs een vies woord in België, dat niet alle partijen zomaar in de mond durfden te nemen omdat een federale staat of een bondsstaat bestaat uit een centraal gezag met bevoegdheidsverdeling aan gemeenschappen en gewesten. Hierover is in België inmiddels een consensus.

Het woord confederalisme lijkt in Vlaanderen een nieuwe slogan te worden, zonder dat de bevolking en de kiezer van morgen weet waar het over gaat.

Waarom verzwijgen onze politici wat een confederatie is en vooral waarom verzwegen dat na de confederatie het de bedoeling is van meer dan één politieke partij de confederatie te allen tijde te kunnen verbreken en wellicht te verbreken. Hoe dit onafhankelijk Vlaanderen in de wereld en in de EG zal ontvangen of zelfs überhaupt aanvaard zal worden is een andere vraag. Dat de confederatie niets anders is dan het oude Vlaams Blok credo "België barst" maar mooier en sympathieker verpakt wordt verzwegen.

Dat er onoplosbare problemen ontstaan in een confederatie met, voor, van, en door Brussel wordt verzwegen en dat de economische rijkdom van de regio's een pendelbeweging maakt van Zuid naar Noord, waarbij solidariteit de beste garantie is, wordt verzwegen. Er moeten zondebokken zijn. Kleine groepjes zijn reeds jarenlang bezig met opinievorming over de "luie Walen", de "geldstromen naar Wallonië" en andere onzin. In de tweede wereldoorlog werd ook onzin verspreid over een groep mensen die de schuld zou zijn van de economische crisis. Dat Vlaanderen en Wallonië op alle gebied gehuwd zijn met Brussel en slechts een wereldbetekenis hebben door Brussel en door elkaar wordt verzwegen. Wie in Brussel werkt op een tweetalige dienst weet hoezeer Vlamingen met Walen en Brusselaars verbonden zijn en hoe aangenaam het kan zijn om met hen samen te werken. Op zo vele gebieden is en blijft de samenwerking intens. De samenwerking tussen de universiteiten, de samenwerking inzake de toegepaste wetenschappen, de wederzijdse investeringen. Het sportargument lijkt afgezaagd maar ondanks het gewapper van een extremistisch fanclubje van dat op wielerkoersen met de leeuwenvlag staat te zwaaien is de topsport nationaal, zo ook onze fierheid op hun prestaties.

Van federalisme naar confederalisme is als eerst trouwen om dan te scheiden om dan een Lat relatie met vrije liefde aan te gaan.

Historische bewijzen:

Zwitserland is van confederatie gegroeid naar een federale staat.

De Verenigde Staten vormden een confederatie van 1781 tot 1789 onder de Artikelen van de Confederatie, tot besloten werd tot het vormen van een federatie van staten als vastgelegd in de grondwet aangenomen in 1789.

Duitsland is van een bond van staten lees een confederatie gegroeid naar een federale staat

Nederland is ontstaan uit een confederatie, de Republiek der Zeven Verenigde Nederlanden, om hierna een unitaire staat te worden

België was overigens eerst ontstaan in een confederatie de Verenigde Nederlandse Staten of Les Etats Beliques Unis na de Brabantse Omwenteling, en heeft als confederatie een zeer kort leven gehad.

Servië en Montenegro (2003-2006) waren een confederatie voor ze onafhankelijk werden.

Een confederatie blijkt in de geschiedenis geen blijvende staatsvorm maar:

- ofwel een eerste stap naar een federale staat of eenheidsstaat (hetgeen ontegensprekelijk niet de bedoeling is;
- ofwel een eerste stap naar de opsplitsing van het land het breken van het land.

Dat er voor de monarchie geen plaats is in de confederale staat is overduidelijk, behoudens middels een persoonlijke unie, waarbij we geen goede ervaringen hebben met persoonlijke unies (zie de persoonlijke Unie onder Leopold II en de vrijstaat Congo

Wie voor confederalisme pleit dient duidelijk te zijn en intellectueel eerlijk genoeg te zijn om uit leggen wat een confederatie inhoudt, dat dit een onvermijdelijke stap is naar de afschaffing van de België als staat, een streven naar een onafhankelijk Vlaanderen en de afschaffing van de monarchie en waarbij van de politici mag verwacht worden dat ze de bevolking eerst de scheiding lees de voorwaarden en de gevolgen van de scheiding duidelijk maakt. De rest is volksmanipulatie, volksverlakkerij en propagandatechniek om de Belgen en Vlamingen iets willens nillens door hun strot te duwen zonder toekomstbeeld.

Simia est simia etsi aurea gestet insigna" (Een aap blijft een aap ook al draagt hij gouden sieraden).

Nergens ter wereld bestaat er nog een confederale staat. Dit model werkt gewoon niet.

Het ergste is de opmerking dat het Belgisch confederalisme een confederalisme sui generis zal zijn. Namelijk een confederalisme op zijn Belgisch, wat dat moet betekenen weet niemand. Ook al wil je een varken als hond in huis houden het blijft een varken. Met de kennis van het latijn van Bart De Wever: "Omne Ens est Ens" of zoals John Locke stelde "whatsoever is white is white" of Leibniz: " 'Everything is what it is,' is the first primitive truth of reason which is affirmative, and the law of noncontradiction, is the first negative truth (Nouv. Ess. IV, 2, § i), arguing that "the statement that a thing is what it is, is prior to the statement that it is not another thing.

• Elfri De Neve
Advocaat - Hoofdredacteur

Oudenaarde, 1 oktober 2013